

[Niels Westerby.]

dansk forvaltning. Det har i hvert fald vor sympati, og jeg vil gerne spørge, om ministeren er indforstået hermed.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Det er mig magtpåliggende at få sagt, at regeringen er tilhænger af en reform indeholdende muligheder for en forsvarlig ordning for offentlighedens informering om, hvad der foregår i forvaltningen — men det skal være en forsvarlig reform. Jeg anser det ikke for forsvarligt at gennemføre en ordning i huj og hast, uden at de spørgsmål, vi i 1964 var enige om krævede undersøgelser, er blevet undersøgt. Hvis vi i 1964 havde vedtaget, at revisionen skulle foregå om 3 år, havde man i justitsministeriet naturligvis foretaget det forarbejde, som er en forudsætnings for, at der kan ske en forsvarlig lovgivning. Nu vedtog vi 5 år, og som følge deraf tilrettelægger justitsministeriet sit arbejde sådan, at man er klar til revisionen om 5 år.

Hr. Thestrup sagde, at jeg kunne øjensynlig ikke lide private lovforslag. Det er skam ikke rigtigt. Jeg har ikke det mindste imod et privat lovforslag. Nu kan jeg vel, hvis jeg har lov til at være lidt drilagtig, spørge, om dette er et helt privat lovforslag. Det er dog kun i meget ringe omfang udarbejdet af de forslagsstillere, som står på papiret. Men bevares, jeg har intet imod private lovforslag, og jeg vil gerne medvirke til at behandle dem. Men jeg kan altså ikke lide sjuskeri, hvis jeg må have lov at sige det, og det kan jo let udarte til sjuskeri, når man fremmer et revisionsarbejde 2 år før den tid, man har planlagt.

Hvis vi havde masser af embedsmænd i justitsministeriet, hvis vi havde overnormeret stillingerne, bevares, så havde vi måske haft mulighed for at gøre det arbejde de to år før. Men dels var der nok en rimelig grund til, at man sagde 5 år, den nemlig, at der kræves en vis tid, i hvilken loven virker, før man kan foretage en forsvarlig undersøgelse, og dels har vi altså ikke så stort et mandskab, at vi kan sætte sådan noget i gang i utide. Men jeg vil da gerne medvirke til at undersøge alle problemerne i et udvalg og stille de oplysninger, jeg har, til rådighed.

I anledning af hr. Niels Westerbys sidste

spørgsmål vil jeg sige, at vi vil da også gerne medvirke til at skaffe oplysninger om og deltage i en diskussion om den svenske ordning. Men jeg henleder opmærksomheden på, at den svenske ordning, som jo har — det er allerede sagt — gammel rod i svensk tradition — den er mere end 200 år gammel — jo også bygger på en anden administrativ ansvarsfordeling end den, vi har. Det skal man hele tiden have i tankerne, når man drøfter den svenske ordning.

Men jeg skal altså erklære mig beredt. Jeg vil nødig tages for modstander af en reform. Jeg er ikke ubetinget tilhænger af det, der her foreligger. Det kan vel ikke undre nogen.

Ordføreren for forslagsstillerne (Ib Thyregod): I anledning af hr. Jørgen Peder Hansens spørgsmål vedrørende personalet vil jeg gerne også for mit vedkommende bekræfte, at vi er indforstået med både at dække det personalemæssige ind og ligeledes at få udtalelser fra personalet om disse spørgsmål. Som det allerede er nævnt, har der været en repræsentant for personalet i den kommission, som har arbejdet med disse spørgsmål, men det vil også være rigtigt nu i forbindelse med dette forslag at høre, hvad personalet mener om disse spørgsmål, samtidig med at udtalelser indhentes fra ministerierne.

Og så vil jeg blot lige til afslutning sige til justitsministeren, at det åbenbart må være lidt af en misforståelse, at vi skulle ønske at gennemføre forslaget i huj og hast. Vi mener, det er en meget vigtig reform, og vi mener også, at de problemer, som ligger i lovforslaget, skal overvejes, og at disse udtalelser skal indhentes, inden lovændringen sættes i kraft. Men jeg må måske lige have lov til at minde om, at når man indsætter en revisionsbestemmelse i en lov, så er det en forpligtelse for regeringen til efter udløbet af den fastsatte periode at fremsætte et forslag, men det er ikke en forpligtelse for oppositionen til ikke på noget tidspunkt inden for denne periode at rejse spørgsmålet om en ændret lovgivning, hvis man mener, at behovet herfor er til stede.

Hermed sluttede forhandlingen.